

Bezinning 134: De blinde Bartimeus 3

30° zondag B-jaar: Marcus 10:46-52

Het Woord

Ze kwamen in Jericho. Toen Hij met zijn leerlingen en gevolgd door een grote menigte weer uit Jericho vertrok, zat daar een blinde bedelaar langs de weg, een zekere Bartimeus, de zoon van Timeus. Toen hij hoorde dat Jezus uit Nazaret voorbijkwam, begon hij te schreeuwen: 'Zoon van David, Jezus, heb medelijden met mij!' De omstanders snauwden hem toe dat hij zijn mond moest houden, maar hij schreeuwde des te harder: 'Zoon van David, heb medelijden met mij!' Jezus bleef staan en zei: 'Roep hem.' Ze riepen de blinde en zeiden tegen hem: 'Houd moed, sta op, Hij roept u.' Hij gooide zijn mantel af, sprong op en ging naar Jezus. Jezus vroeg hem: 'Wat wilt u dat ik voor u doe?' De blinde antwoordde: 'Rabboeni, zorg dat ik weer kan zien.' Jezus zei tegen hem: 'Ga heen, uw geloof heeft u gered.' En meteen kon hij weer zien en hij volgde Hem op zijn weg.

Stilte bij het Woord

Een woord bij het Woord

In het eerste vers wordt alleen Bartimeus bij naam genoemd, de enige keer in alle evangeliën. Dit verhaal stelt dus niet de leerlingen of de menigte, zelfs Jezus niet in het licht. Het is duidelijk: deze zeven verzen stellen Bartimeus centraal. Hij is dan ook uitermate actief: hij begint te schreeuwen en na een berisping van velen schreeuwt hij nog harder, hij werpt zijn mantel weg, springt op en komt bij Jezus. Hij vraagt weer te mogen zien en volgt uiteindelijk Jezus op zijn weg. En doorheen dat alles geeft Jezus de belangrijkste sleutel: het geloof van Bartimeus, dat er vanaf het begin is, want hij noemt Jezus met zijn belangrijkste titel: 'Zoon van David' of de Christus.

Bartimeus wentelt zich niet in zijn miserie en ellende, hoe diep die ook is. Vanuit zijn nood schreeuwt hij Christus om erbarmen. Onze zwakheid kan een basis van ontmoeting met Jezus Christus worden. Geen enkele nood is zo diep, dat we van daaruit geen relatie met Christus meer zouden kunnen tot stand brengen. Hij hoort de schreeuwende mens alleszins. En nog meer: Hij zelf schreeuwt op het kruis tot God. Daar schreeuwt Hij alle diepe nood en al het verschrikkelijke lijden van alle mensen uit naar de Vader. Het is een aanmoediging om in diepe nood tot de Vader, tot Christus, tot de Heilige Geest te schreeuwen om erbarmen.

We leren nog iets anders van Jezus. Als Bartimeus hem vraagt weer te mogen zien, zijn zijn eerste woorden: 'Ga heen.' Jezus is er niet op uit mensen aan zichzelf te binden om ze voor zichzelf te behouden. Hij zendt ze juist van zich weg om in de wereld hun eigen roeping te volgen en hun zending te volbrengen.

Het Woord in mijn leven

Hoe actief ben ik in mijn relatie tot Jezus Christus? Ben ik zo vrij dat ik 'mijn mantel' kan wegwerpen? Wat is mijn diepste nood? Is dat een punt om van daaruit tot Christus te roepen? Bind ik mensen in mijn (pastoraal) handelen aan mij, om ze voor mijzelf te behouden, of stimuleer ik hen om in Kerk en wereld hun zending te volbrengen?

Bidden met het Woord

Heer Jezus Christus,
Gij hoort het diepe lijden van alle mensen.
Geef ook mij die openheid
om de ellende van mensen te horen,
hen nabij te zijn,
hen te laten opstaan
en hen toe te vertrouwen aan hun levenszending.
Zegen iedereen op zijn weg. Amen.

© Eric Haelvoet 2012